

Rolnummer 520
Arrest nr. 31/93 van 1 april 1993

A R R E S T

In zake : het beroep tot gehele of gedeeltelijke vernietiging van de wet van 12 juni 1992 tot bekrachtiging van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, gecoördineerd op 10 april 1992, ingesteld bij verzoekschrift van 28 januari 1992 (lees : 1993) door Bertrand Claus.

Het Arbitragehof, beperkte kamer,

samengesteld uit voorzitter F. Debaedts en de rechters-verslaggevers L.P. Suetens en P. Martens, bijgestaan door de griffier L. Potoms,

wijst na beraad het volgende arrest :

*

* *

I. *Onderwerp*

Bij een verzoekschrift van 28 januari 1993, bij het Hof ingediend bij ter post aangetekende brief, vordert Bertrand Claus, steward met de graad eerstaanwezend cabinechef lange afstandsvluchten bij Sabena, woonachtig te 9880 Aalter, Lentakkerstraat 6c, de gehele of gedeeltelijke vernietiging van de wet van 12 juni 1992 tot bekrachtiging van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, gecoördineerd op 10 april 1992, verschenen in het *Belgisch Staatsblad* van 30 juli 1992.

Het enig artikel van voornoemde wet van 12 juni 1992 bepaalt :

« Het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, gecoördineerd bij koninklijk besluit van 10 april 1992, wordt bekrachtigd.

Het is van toepassing met ingang van het aanslagjaar 1992. »

II. *Rechtspleging*

Bij beschikking van 2 februari 1993 heeft de voorzitter in functie de rechters van de zetel van het Hof aangewezen conform de artikelen 58 en 59 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof.

Op 24 februari 1993 hebben de rechters-verslaggevers L.P. Suetens en P. Martens, met toepassing van artikel 71, eerste lid, van de organieke wet, de voorzitter ervan in kennis gesteld dat zij ertoe zouden kunnen worden gebracht aan het Hof, zitting houdend in beperkte kamer, voor te stellen een arrest te wijzen waarbij wordt vastgesteld dat het ingestelde beroep tot vernietiging klaarblijkelijk niet ontvankelijk is.

Conform artikel 71, tweede lid, van de organieke wet is van de conclusies van de rechters-verslaggevers aan verzoeker kennisgegeven bij ter post aangetekende brief van 25 februari 1993.

Verzoeker heeft bij ter post aangetekende brief van 1 maart 1993 een memorie met verantwoording ingediend.

De rechtspleging is gevoerd conform de bepalingen van de artikelen 62 en volgende van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, die betrekking hebben op het gebruik van de talen voor het Hof.

III. *In rechte*

1.1. In zijn verzoekschrift duidt de verzoeker eerst het onderwerp van het beroep aan, licht hij zijn belang toe en schetst hij op uitvoerige wijze, onder de hoofding « de feiten », de totstandkoming van de bestreden wet.

1.2. Onder de hoofding « de middelen » geeft de verzoeker eerst de tekst weer van de artikelen 6 en *6bis* van de Grondwet en verwijst hij naar een aantal bepalingen van diverse internationale verdragen.

1.3. Vervolgens ontwikkelt de verzoeker een reeks beschouwingen over :

- de wijze van bekendmaking van de bestreden wet;
- de in de Nederlandse tekst van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 gebruikte terminologie;
- de volgens de verzoeker in de tekst van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 voorkomende « wijzigingen ten gronde ».

Al die beschouwingen kunnen niet worden aangezien als middelen in de zin van artikel 6 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, aangezien zij niet vermelden in welk opzicht de artikelen 6 en *6bis* van de Grondwet door de bedoelde bepalingen zouden zijn geschonden.

De bijkomende gegevens in de memorie met verantwoording brengen evenmin voldoende elementen aan om de onduidelijkheid van de zogenaamde « middelen » in het verzoekschrift weg te nemen.

1.4. Punt 6 onder de hoofding « de middelen » bevat een uiterst summiere aanduiding van in totaal acht bepalingen van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 die een « discriminatie » zouden inhouden, wegens het ongeoorloofd karakter van de nagestreefde doelstelling, het niet objectief en adequaat karakter van de maatregelen en het ontbreken van een redelijke verhouding tussen de aangewende middelen en het beoogde doel.

1.5. Het staat aan het Hof vast te stellen, aan de hand van de in het verzoekschrift vervatte

gegevens, wat de juiste omvang van het beroep tot vernietiging is.

Uit de uiteenzetting der middelen in het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de bestreden wet slechts aanvecht in zoverre die wet betrekking heeft op de onder punt 6 van het verzoekschrift vermelde bepalingen die, volgens verzoeker, de grondwettelijke beginselen van gelijkheid en niet-discriminatie zouden schenden; die bepalingen zijn : artikel 66; de artikelen 13 en 22; de artikelen 53, 12°, en 86; artikel 48 en artikel 51.

De verzoeker vermeldt daarenboven een artikel 49, § 2, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, dat evenwel niet bestaat, zodat het middel, in zoverre het op die bepaling betrekking heeft, niet ontvankelijk is.

2. Artikel 41 van de wet van 7 december 1988 houdende hervorming van de inkomstenbelastingen en wijziging van de met het zegel gelijkgestelde taksen bepaalt :

« § 1. De Koning coördineert, bij in Ministerraad overlegd besluit, het Wetboek van de inkomstenbelastingen van 26 februari 1964 en het Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen van 23 november 1965 met de bepalingen die ze uitdrukkelijk of impliciet gewijzigd zullen hebben op het ogenblik van deze coördinatie, alsook met de andere desbetreffende wetsbepalingen.

Daartoe kan de Koning, zonder de te coördineren bepalingen inhoudelijk te wijzigen en met eerbiediging van de principes ervan :

1° de vorm, inzonderheid de zinsbouw en de woordkeuze, de voorstelling, de volgorde en de nummering van de te coördineren bepalingen wijzigen, ten einde de teksten te vereenvoudigen en te harmoniseren en de duidelijkheid ervan te verhogen;

2° de desbetreffende bepalingen opstellen op grond van de te coördineren bepalingen;

3° de verwijzingen die voorkomen in de te coördineren bepalingen met de nieuwe nummering en met de bestaande wetgeving overeenbrengen;

4° de bestaande bepalingen van het Wetboek van de inkomstenbelastingen en van het Wetboek van de met de inkomstenbelastingen gelijkgestelde belastingen aanpassen ten einde in de bepalingen die de Staat en de openbare staatsinstellingen betreffen, in voorkomend geval ook uitdrukkelijk de Gewesten, de Gemeenschappen en de openbare instellingen van de Gewesten en de Gemeenschappen te bedoelen.

Bij de Wetgevende Kamers zal onmiddellijk een ontwerp van wet worden ingediend ter

bekrachtiging van het koninklijk besluit tot coördinatie.

De coördinatie zal pas uitwerking hebben met ingang van de datum die in de bekrachtingswet zal worden bepaald.

De coördinatie zal de volgende benaming dragen :

' Wetboek van de inkomstenbelastingen ', gevolgd door het jaartal waarin de bekrachtigingswet in werking zal treden.

§ 2. De Koning kan bovendien de verwijzingen naar in de coördinatie opgenomen bepalingen die voorkomen in wettelijke bepalingen die daarin niet zijn opgenomen, aanpassen. »

De bedoelde coördinatie kwam tot stand bij koninklijk besluit van 10 april 1992. Dat koninklijk besluit werd, conform artikel 41, § 1, derde en vierde lid, van de wet van 7 december 1988, bekrachtigd door de bestreden wet van 12 juni 1992, die in een enig artikel bepaalt : «Het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, gecoördineerd bij koninklijk besluit van 10 april 1992, wordt bekrachtigd ».

3. Geen van de door de verzoeker bestreden bepalingen is in het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 als een nieuwe of wijzigende bepaling ingelast, zoals blijkt uit volgend overzicht :

- artikel 66, Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, stemt overeen met artikel 22 van de wet van 7 december 1988;

- artikel 13, Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, stemt overeen met artikel 7, § 2, eerste lid, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1964 (tekst zoals van kracht op 31 mei 1992);

- artikel 22, Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, stemt overeen met de artikelen 25; 26, eerste lid; 28, eerste lid, van de wet van 7 december 1988 en met artikel 18, tweede lid, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1964 (tekst zoals van kracht op 31 mei 1992);

- artikel 53, 12°, Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, stemt overeen met artikel 45, 8°, *pro parte*, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1964 (tekst zoals van kracht op

31 mei 1992);

- artikel 86, Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, stemt overeen met artikel 3 van de wet van 7 december 1988 en met artikel 63, § 2, Wetboek van de inkomstenbelastingen 1964, gewijzigd bij artikel 14 van de wet van 8 augustus 1980;

- artikel 48, Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, stemt overeen met artikel 23, Wetboek van de inkomstenbelastingen 1964 (tekst zoals van kracht op 31 mei 1992);

- artikel 51, Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, stemt overeen met artikel 51, § 4, Wetboek van de inkomstenbelastingen 1964, ingevoegd bij artikel 9 van de wet van 28 december 1989, en met artikel 24 van de wet van 7 december 1988.

4. In zoverre het de bestreden bepalingen betreft, is het koninklijk besluit van 10 april 1992 slechts een loutere coördinatie - zonder enige inhoudelijke wijziging - van reeds bestaande wettelijke bepalingen; de bestreden wet reikt niet verder dan de bekrachtiging van de coördinatie.

Het beroep is derhalve in werkelijkheid gericht tegen wettelijke bepalingen van verschillende data, die in het *Belgisch Staatsblad* zijn bekendgemaakt alleszins meer dan zes maanden vóór de indiening van het huidige beroep tot vernietiging. Het beroep tegen die bepalingen is derhalve niet ontvankelijk, omdat het niet is ingediend binnen de bij artikel 3, § 1, van de bijzondere wet van 6 januari 1989 bepaalde termijn.

5. Weliswaar beweert de verzoeker in zijn memorie van verantwoording dat «er in het bestreden Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 wel inhoudelijke wijzigingen zouden voorkomen». Ter staving van die stelling verwijst hij naar een omzendbrief van de administratie der directe belastingen met betrekking tot artikel 116 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992.

Die bepaling wordt evenwel niet door de verzoeker voor vernietiging voorgedragen, zodat zijn opmerking in dit verband niet relevant is en niet moet worden onderzocht.

6. Uit wat voorafgaat volgt dat het beroep tot gedeeltelijke vernietiging van de wet van 12 juni 1992 tot bekrachtiging van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, gecoördineerd op 10 april 1992, klaarblijkelijk niet ontvankelijk is.

Om die redenen,

het Hof, beperkte kamer,

met eenparigheid van stemmen uitspraak doende,

verklaart het beroep niet ontvankelijk.

Aldus uitgesproken in het Nederlands, het Frans en het Duits, conform artikel 65 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, op de openbare terechtzitting van 1 april 1993.

De griffier,

De voorzitter,

L. Potoms

F. Debaedts